

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 159

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τραφή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέας 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι, τῆ 28 Φεβρουαρίου 1882.

Ναυάγιον πλήρες!

Ἐμάνη ἡ λαίλαψ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐν τῇ ἀκρατή-
τῳ ὁρμῇ αὐτῆς θὰ κατεπόντιζεν ὄχι τὸ σαθρὸν παλιοκάρα-
θον τοῦ καπετὰν Ἀλέκου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ
φοβερότερον πλοῖον, ἀφ' ὅσα ποτὲ ἰδεάσθη ἐν τῇ θερμοτέρῃ
στιγμῇ τῆς ἐξάψεως ἡ κεφαλή τοῦ Μπούμπουλη. . . . πρὸ
τῶν ἐκλογῶν τῆς 20 Δεκεμβρίου.

Τὸ καυμένο τὸ πλήρωμα τὰ ἐσάσπισε. Δὲν προφθάνει
νῆ κάμη τὸ ἐν καὶ ἔρχεται ἐξαφνα τὸ ἄλλο, Ἐθραύσθη τὸ
πηδάλιον, ἀνηράγη ὁ δόλων, ἔπεσαν τὰ καρχήσια, ἔφυγαν
αἱ κεφαλαί, ἐθρυμματίσθη ὁ ἰστός. Τὸ πρῶτον κύμα ἀνήρ-
πασε τὸν Ξενουδάκην τὸν Ἀθαμάντινον. Τὸν κλαίουν διὰ
μῖαν στιγμὴν καὶ προσπαθοῦν νὰ φράξωσι τὴν ὄπην, ὅτε
νέον κύμα παραφέρει τὸν Μωραϊτίνην. Ἔως νὰ τὸ καλο-
συλλογίσθουν πάγει ὁ Βαλτινὸς καὶ ὁ Ἴσχος. Προσπαθοῦν
νὰ τοὺς πετάξουν ἕνα κάθον, ἀλλὰ κυττάζουν νὰ κρατή-
σουν εἰς τὰ πόδια τοὺς καὶ τὸν Ἀθανασιάδην, ὅστις κλονί-
ζεται πάσχων ἀπὸ ναυτικῶν ὡς πρωτοτάξειδος ἐν τῷ αὐτῷ
ἄλλο κύμα παίρνει τὸν Σιβιτινίδην, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κρα-
ταθῇ ἀπὸ τὰ σώματα τοῦ Τηλεγράφου, του, ἔπειτα τὸν Μι-
σουλῆν, ἔπειτα τὸν Ἀμβράζην. . .

— Μάτινα ὁ φωνάζει ὁ καπετὰν Ἀλέκος, ἀπηλπισμένοι
ἀσθμαίνων καὶ καταζαλισμένος· ἔξω φρενῶν ἐγκαταλείπει
τὸ πλοῖον εἰς τὴν τύχην του, τὸ ὅποιον ἔρμαιον τῶν κυμά-
των θραύεται τέλος πάντων προσκρούον κατὰ τῆς μύτης
τοῦ Ἀμβράζου.

Sic transit. . . .

**

Καὶ ὁμοίως πρὸ τριῶν ἐτι μνηῶν, ὅτε ἐπελαγαράζομε ὑπ-

οὔριον ἐτι ἄνεμον τὸ ὑπουργικὸν σκάφος, τίς ποτε ἐφρατά-
ζετο, ὅτι ἀνέμενον αὐτὸ τοιαύτη οἰκτρὰ τύχη! Τί προθυ-
πουργικὴ εὐδία τότε! Πιράταις, δαξολογίαι, συγχαρητήρια,
μακαριότης ἄνετος, εἰρηνικὴ διανομὴ λαφύρων, συναυλία
βυζων, ἦν δὲν κατώρθουν νὰ διαταράξωσιν αἱ θρηνηδία
τῆς Ὠρας καὶ τὰ γυλλίσματα τῆς Παλιγγεσεσίας. Τὸ
Ἐθνικὸν Πνεῦμα εἶχεν ἐξικνήσει ὅλην τὴν αὐράν καὶ
τὸν λίβανον τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας. Ὁ Τηλεγράφος καὶ
οἱ ἄλλοι ἐγκωμισταὶ ἔπασχον ἀπὸ δυσπεψίαν κατασχετη-
ρίων. Καὶ ἡ εἰς Θεσσαλίαν περιοδεία τοῦ Γλυκυτάτου; δὲν
ἦτο τότε τὸ ἀπόγειον τῆς δόξης αὐτοῦ σημεῖον; Κωδωνο-
κρούσεις, πυροβολισμοὶ, ζητωκραυγαί, προσφωνήσεις, προπό-
σεις, τεμενάδες βήνων, εἰλογίαι ἀρχιερέων, ραββίνων καὶ
χορτάδων, θυμιάματα καὶ ὑποκλίσεις πρὸ τοῦ δευτέρου βα-
σιλέως, ὡς τὸν ἀπεκάλεσε τότε ἐπαιρομένη ἐκ τῆς ἀγγλ-
λιάσεως ἡ Ἐφημερίς.

Καὶ τώρα; . . .

Τώρα ἀποστασίαι, προδοσίαι, ἐμπαιγμοὶ Κιλλιγᾶ, κολα-
φισμοὶ Πετμεζᾶ, φραγγέλιον Λομβάρδου, ἐμπυσμοὶ Ρούφου.

Ὡ Καῖσαρ θριαμβευτᾶ! ὁ Παμπήτιος τοῦ Καλλιγᾶ ἐξεδι-
κάθη ἐπὶ τῇ ἡττῇ του καὶ σ' ἐγίχνησεν ἐκεῖ ἀκριβῶς, ὅπου
κατεσύντριψας αὐτὸν ἄλλοτε, εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

Εἶδαντε ποτε ἄνθρωπον πάσχοντα ἐκ παραλυσίας; Οἱ πό-
δες του ἐνεκρῶθησαν, αἱ χεῖρές του ἐξηράνθησαν, ὁ κορμὸς
του ἐγένετο ἀναίσθητος, καὶ μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς δια-
τηρεῖται ἀκτίς τις ζωῆς. Παρόμοιον τι συμβαίνει καὶ εἰς τὸν
προθυπουργὸν καὶ τὸ κόμμα του. Ὡς ὁ παραλυτικὸς σύρει
τὰ νεκρά του μέλη μεθ' ἑαυτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Κομμουνιστὸς
εἶνε καταδεδωκασμένος νὰ σέρῃ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τὰ νε-
κρά μελῆ τοῦ ὑπουργείου του, τὸν Ῥιζάκην, τὸν Μπού-
μπουλην, τὸν Βαλτινόν. Οἱ χεῖρές του πα ἔλυσαν, καὶ αὐταὶ
αἱ πρόσθετοι χεῖρές, ἃς ἔφερον ἐκ τῆς γεωργικῆς τάξεως τῆς

Μεσσηνίας, οὐδὲ κἀν χειροκροτήματα δὲν τῷ ἀπέφερον. Τὰ στόματα τῶν ρητόρων τοῦ ἐσφραγίσθησαν. Οὐδὲ κἀν ἓνα Ἰάκωβον Α'. μᾶς εἶπεν ὁ Κασσιμάτης, ὁ ζηλώσας δόξαν Ἰσκαριώτου, οὐδὲ ἐν Supinum ἐτόλμησε νὰ προφέρῃ ὁ Τζάνης. Βλέπει τὴν ἐπιζωοτιαν ἐνσκήψασαν ἐπὶ τοῦ ποιμνίου του, βλέπει τοὺς γύπας καὶ τοὺς ἰέρακας τοῦ Τρικούπη σπαράσσοντας ἀνηλεῶς τοὺς ἀσθενεῖς νεοσσοὺς, οὓς ἐξεκόλαψε διὰ τῆς βίας εἰς τὰ γηράματά του, καὶ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ. Καὶ ἐν τούτοις προσπαθεῖ νὰ παρατρίνη τὴν ἐπιθάναντον ταύτην ζωὴν ὀλίγας ἔτι ἡμέρας διὰ φίλτρων καὶ διὰ τονικῶν ποτῶν ! . .

* * *

Ἄν ἤμην μυθιστοριογράφος, μιμούμενος τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ ἐν τοῖς Ἀθλίοις, θὰ ἔγραφον ὡς ἐξῆς τὸν ἐπίλογον τοῦ μακροῦ δράματος, ὅπερ ἀρξάμενον διὰ τῶν πολεμικῶν διακοινώσεων, καὶ τῶν θουρίων τῶν παρατάξεων, διῆλθε διὰ τῆς σκολιάς διόδου τῶν βεβιασμένων ὀπισθοχωρήσεων, διὰ τῶν ἀνεξερευνητῶν θηβαικῶν λαβυρίνθων, καὶ ἀφίκετο μέχρι τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Τσουμέρκων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἀμβράζη.

«Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἄνθρωπος πολὺς, λευκὸν ἔχων μύστακα καὶ λευκὰς ὑπὸ τὸ χεῖλος τρίχας, ἔκειτο μὲ ἄθυμον καὶ κατηφῆ ὄψιν, ἀναγινώσκων ἐντὸς τοῦ γραφείου του τὸν πρὸς Εὐτρόπιον λόγον τοῦ Χρυσοστόμου, μετρῶν ἀφηρημένως τοὺς 180 κόκκους τοῦ κομβολογίου του. Χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ τὸ κομβολόγιον εἶχε λυθῆ καὶ οἱ κόκκοι διεσπάρησαν ἀτάκτως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅτε δὲ ἀνένηψεν εὖρε μεταξὺ τῶν δακτύλων του δύο μόνους κόκκους, τούτέστι τὸν ἰδικόν του καὶ τὸν τοῦ Παπαμιχαλοπούλου. Κατανοήσας τὸν φοβερὸν οἰωνόν, ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν ν' αὐτοκτονήσῃ διὰ δηλητηρίου μασσῶν ἐν παρακείμενον φύλλον Παλιγγεσίας περιέχον ἐν ἄρθρον γραφὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτε αἴφνης ἡ θύρα ἀνεῴγη καὶ ἐπεφάνη ὁ συντάκτης τοῦ Ὀλύμπου, ὅστις τῷ ἤρπασε τὴν χεῖρα λέγων

— Πρέπει νὰ ζήσης διὰ τὴν Πατρίδα ! »

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Κάπως ἀσπλάγχχνως ἔφερον εἰς φῶς τὰς ἡλικίας ὁ κ. Πετμεζᾶς.

Σολιώτης

Καὶ ἄλλοτε ὁ νόμος ἐσφραγίσθη ἐπὶ τοῦ βήματος.

ὁ αὐτὸς

Δὲν εἶμαι Κάλχας, οὐδὲ Πάπας ἀλάνθαστος.

Στεφανίδης

Παρακαλῶ περὶ τῆς ἡλικίας μου νὰ μὴ ἑμιλήσης πλέον.

Σωτήριος πρὸς Ἀθαράσιον

Αἱ ἐνστάσεις ἁμοιάζουσι πρὸς τὰ κύματα, τὰ ὁποῖα εἶδον εἰς τὸν Ὀκεανόν.

Ρηγόπουλος

Ὅταν λέγωμεν διατύπωσιν, δὲν ἐννοοῦμεν οὐσίαν.

Λουζιτας

Ὁ ὄρκος εἶνε ἄξων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ αὐτὸς

Οἱ καλοὶ ὀρκιζόμενοι συνναυαγοῦν μετ' αὐτῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ αὐτὸς

Τὸ σύνταγμα εἶνε συμβόλαιον ἐπιβάλλον εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων capitis diminutionem

Ὁ αὐτὸς

Ὅσάκις, κύριοι, αἱ μεγάλαί γενεαὶ τοῦ Οἰτύλου συμμαχοῦσι, τὰ ἀποτελέσματα εἶνε πάντοτε βέβια.

Α. Μαυρομιχάλης

Ἐν Οἰτύλῳ, κύριοι, ἐρχόμεθα εἰς πλήρη ἐπαφὴν μετὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας.

Ὁ αὐτὸς

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου ὑπάρχει ἐν πράγματι, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἐδῶ πολλά ὀνόματα ἁμοιάζουσι καθολοκληρίαν.

Ὁ αὐτὸς

Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν δὲν ἐγνώριζον, ὅτι θὰ λάβου τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σας.

Ἀμβράζης

Ἡμεῖς οἱ φοιτηταὶ συνειθίζομεν νὰ κρύπτουμεν τὴν ἡλικίαν μας.

Ὁ αὐτὸς

Ὅσα ὁ κ. Λεβίδης ἐλάλησε τὰ ἐλάλησε παρακινήσει ὑφ' ἐνὸς ἑτέρου, ὁ ὁποῖος κάθεται εἰς τὴν δεξιάν καὶ δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω, καὶ δὲν προσβάλλου κανένα, ἀφ' οὗ τὰ ἀποδεικνύω.

Ὁ αὐτὸς

Πιστεύω, κύριοι βουλευταὶ, ὅτι ὅλοι ἀνεγνώσατε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, τὸ ὀνομαζόμενον Ἀθλίοι, καὶ θὰ παρακαλέσου τὸν κ. Δεσποταῖον νὰ μὴ μὲ διακόπῃ καθὼ ἐξάδελφους τοῦ κ. Καραπάνου, ἀλλὰ νὰ μὲ ἀκούῃ.

Ὁ αὐτὸς

Ἐγὼ, κύριοι, εἶμαι ὁ Γιαστούρας, σεῖς οἱ δικασταί.

Ὁ αὐτὸς

Οἱ συγγενεῖς μου μοῦ γράφουν, ὅτι θὰ περιπλανῶνται ὡς ἔρημα πουλιὰ.

Ὁ αὐτὸς

Δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω τὸ μηδαμνόν μου ὑποκείμενον.

Ὁ αὐτὸς

Αὐτὰ ἔχου νὰ σὰς παρουσιάσω περὶ τῆς ἐνηλικιότητός μου ἔχω καὶ τὴν παρουσίαν μου.

Ὁ αὐτὸς

Ἐγὼ, ὡς δημόσιος ἄνθρωπος, ἀπέκρουσα πάντοτε εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τοὺς ἐντοπίους χωροφύλακας.

Α. Μαυρομιχάλης